

which are used both in the Ukrainian and in the Western scientific and humanitarian sphere.

Clarifying the meanings of various terminological names of scientific cultural studies and other disciplines is one of the primary tasks. Without solving the content uncertainty, it is impossible to navigate well in the internal organization and structure of the science of culture, which in turn hinders the awareness of the subject area of various directions of cultural studies. The conducted research contributes to terminological specificity and consistency, which brings closer mutual understanding in the process of inter-scientific communication, and also increases the effectiveness of theoretical research on similar issues. In addition, the materials of this article can be useful in the educational process, in particular for courses of lectures on "History and Philosophy of Science", "Theory of Culture", etc. This is the practical significance of this article.

Key words: *culturology, ethnology, anthropology, philosophy of culture, cultural studies.*

УДК [008:7.046] : 316.623

Л. С. Гоц

ДОСЛІДЖЕННЯ ІДЕНТИЧНОСТІ В ПОСТГУМАНІСТИЧНІЙ АНТРОПОЛОГІЇ: ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

*Актуалізація проблеми плинної та множинної ідентичності, що притаманна світу «плинної сучасності» (З.Бауман), віддзеркалилась у західній науці останньої третини ХХ ст. Водночас, із поширенням транс- та постгуманістичних ідей у ХХІ ст. вона набуває нових, «нелюдських» горизонтів. Аналітична стаття присвячена проблемі методології дослідження та маркування альтернативних людським ідентичностей в постгуманістичній антропології. В рамках україно- та російськомовної гуманітаристики вперше запропоновано термінологічний апарат дослідження поп-*human* ідентичностей. Виявлено основні узагальнювальні терміни, що маркують нелюдську ідентичність у біологічних людей в науковому дискурсі – «Інший», «*pop-human*» й «*otherkin*». Експліковано їх семантику, запропоновано короткі дефініції, розкрито специфіку та діапазон їх використання у закордонній постгуманістичній антропології. Запропоновано здійснення рецепції термінів «*pop-human*» (не-людина, нелюдський) та «*otherkin*» (інородець, ініорідний) у вітчизняний науковий дискурс, як таких, що найбільш влучно відображають широкий діапазон індивідуального досвіду носіїв альтернативних людським ідентичностей. Доведено що саме ці терміни можуть стати основним узагальнювальним інструментом дослідження нелюдських суб'єктів та альтернативних ідентичностей у вітчизняних студіях. Стверджується, що в постгуманістичній антропології варто віддавати перевагу постструктуралістській методології дослідження як більш об'єктивній у порівнянні зі структуралізмом та методом бінарних опозицій.*

Ключові слова: *культурологія, трансгуманізм, постгуманізм, альтернативні людським ідентичності, інший, азеркін, не-людина, термінологія, бінарні опозиції, структуралізм, постструктуралізм.*

DOI 10.34079/2226-2830-2023-13-25-12-20

Постановка проблеми. Стаття звернена до проблеми методології дослідження та позначення альтернативних людським ідентичностей в постгуманістичній

антропології (англ. Posthuman Anthropology – Transhumanist Studies, Posthuman Studies). Як в науковому, філософському, так і в релігійному дискурсі транс- та постгуманізм часто розглядаються як загроза ідентичності людини. Така думка має вагомі підстави, адже стратегія трансгуманізму у своєму ідеалістичному максималізмі спрямована на перетворення людини як виду, а постгуманізм базується на відмові від антропоцентризму (Гоц, 2021b). Отже, розмивання колективних та особистих уявлень про сутність людськості в сучасному світі, плюралізація та різкий зріст нетрадиційних ідентичностей та їх зростаюча експансія у масову та офіційну культуру наразі зумовлюють нагальність дослідження.

Метою цієї аналітичної статті є удосконалення та концептуалізація методологічного та термінологічного апарату дослідження транс- та постлюдських ідентичностей, а саме: експлікація і дослідження основних узагальнювальних термінів, що маркують нелюдську ідентичність у біологічних людей, аналіз їх семантики та специфіки вжитку. На нашу думку, наразі такими термінами є «Інший», «non-human», «otherkin». Окремим завданням став розгляд доречності використання структуралістської (метод бінарних опозицій) та постструктуралістської методології в posthuman anthropology.

Методологія культурологічного аналізу в рамках дисциплінарного поля постгуманістичної антропології (Transhumanist Studies, Posthuman Studies) передусім базується на концептуальних засадах постструктуралізму. З метою експлікації актуального значення термінів «Інший», «non-human», «non-anthropomorphic», «otherkin» у науковій літературі були застосовані також структуралізм (метод бінарних опозицій) для виявлення аксіологічних конотацій що притаманні концепту постлюдського; методи семантичного, термінологічного, дискурс-аналізу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В той час як концепт «інший» є вельми розробленим, високий інтерес до проблематики альтернативних людським ідентичностям homo sapiens (англ. other-than-human identities) виявляють саме закордонні дослідники. Серед них Asher, S. (2016), який звернувся до проблеми найменування нелюдських ідентичностей та здійснив дискурс – аналіз поняття «otherkin» на матеріалі дослідження otherkin-спільнот; останні десятиліття закордонні дослідники переважно зосереджені на вивченні конкретних різновидів нелюдських ідентичностей, наприклад, з останніх робіт – Baldwin, C., Ripley, L., (2020), Shea, S. (2020), etc. З наявних досліджень більшу частину присвячено зооморфним, теріоантропним (людинозвір) ідентичностям. Водночас, аналіз термінологічного апарату дослідження транс- та постлюдських ідентичностей зокрема, понять, «non-human», «otherkin» в рамках відчизняної гуманітаристики ще не було проведено.

Наукова новизна полягає в тому, що в рамках відчизняної гуманітаристики вперше проаналізовано закордонний досвід дослідження non-human ідентичностей, концептуалізовано та запропоновано відповідний термінологічний апарат.

Виклад основного матеріалу. Науковий дискурс Нового часу накреслив, як здавалось, непрохідну та непохитну межу між культурою і природою, людьми і не людьми, реальним та уявним. Однак, із XIX ст. антропоцентристський дискурс дедалі більше піддається критиці. Ідеї Ч. Дарвіна та Ф. Ніцше похитнули освячену релігією вертикальну ієрархію живих створінь та поставили під сумнів впевненість людини у власній винятковості. У XX ст. теорії психоаналізу З. Фрейда і К. Г. Юнга, прискорили цей процес, адже прояснили, що ідентичність, особистість багато в чому формуються неусвідомлюваними механізмами індивідуального та колективного несвідомого – трансперсональними й навіть транслюдськими чинниками. Філософи Ж. Лакан, Ж. Дельоз, Л. Альтюссер, М. Фуко, Ж. Дерріда пропонують різноманітні версії «смерті суб'єкта», «смерті людини» etc., що акцентують те, що ідентичність не самотня монолітна даність –

а сукупність соціальних конструктів та наративів, які формує ідеологія, владний дискурс etc. Відчуття кінця людських культури та історії, що притаманні філософії кінця ХХ століття, на думку низки авторів, відображає вичерпаність концепту модерної людини (Загурська, 2017). Інтенсивний пошук нових, актуальних ідеалів та форм людської істоти триває. У сучасній культурі межа між людським і нелюдським дедалі більше деконструється та розмивається, відбувається розворот до нон-антропоцентристської парадигми та антропології. У закордонній науці поширюються погляди, виражені в такій цитаті М. Бакке : «не перестаючи бути людьми, ми перестаємо бути тими, ким були до цього часу, тобто мірою і центром усіх речей» (Bakke, 2012, с. 7) Винятковість людини як носія характеристик, що традиційно приписують суто людині (агентність, складні емоції та форми соціальності, релігійно-ритуальну поведінку etc.), сучасні дослідження тварин поставили під сумнів (Гоц, 2021а). У західній науковій літературі обговорюється проблема ідентичності не тільки «нелюдських тварин» (на відміну від «людських тварин» homo sapiens), а й комп'ютерних програм та роботоподібних пристроїв, яким властиві певні людські характеристики (так звані квазілюдські ідентичності), а також кіборгів та різних класів нелюдських істот (Shea, 2020). Низка дослідників декларує «Трансгуманістичний поворот у культурі ХХ – ХХІ століття» (the Transhumanist Turn) – парадигмальний зсув розвитку культури в бік транс- та постгуманізму (Байдачная, 2014). У контексті стрімкого розвитку сучасних high-tech – тотальної кібернетизації, та біотехнологій дослідження проблеми транс- або постлюдської ідентичності стає однією з ключових проблем сучасної культурології. Водночас методологія досліджень альтернативних людським ідентичностей, (англ. other-than-human identities) як і відповідний термінологічний апарат в українській науці наразі не розроблена. Отже, ця стаття покликана започаткувати заповнення означених лакун у науковому знанні.

Дослідивши український та закордонний досвід (передусім європейський та американський), автор статті виокремив такі основні парасолькові терміни, що можуть позначати альтернативні людським ідентичності: «інший», «non-human», «non-anthropomorphic» та «otherkin». Отже, розглянемо семантику й специфіку вживання цих термінів у дослідженнях постлюдського.

Інший. По-перше, розглянемо концепт «Інший», який відноситься до центральних філософських категорій і є вельми вживаним в сучасних соціогуманітарних штудіях. Одним з перших термін «Інший» в якості самостійної філософської категорії використовував французький екзистенціаліст Жан-Поль Сартр у своєму філософському трактаті «Буття і Ніщо», визначивши його таким чином: «Інший – це той, хто не є мною і якого я не знаю» (Сартр, 2001, с. 337). Відмовляючись від намагань дати вичерпну дефініцію цього поняття, зазначимо, що бінарна модель семантики Інакшості містить ряд важливих для європейської культури протиставлень. Застосувавши метод бінарних опозицій, виокремимо з них найважливіші для експлікації аксіологічних конотацій та архетипових патернів, притаманних концепту постлюдського (див. табл. 1).

Таблиця 1. Експлікація основних бінарних опозицій концепту «Інший» в контексті досліджень постлюдського.

<p>метаопозиції «свій – чужий», «добро – зло» розгортаються у опозиції: природа – культура, натуральне – штучне, справжнє – фальшиве, реальне – примарне, химерне, істинне – ілюзорне, рятівне – оманливе, спокусливе, безпечне – небезпечне, чисте – нечисте, життя – смерть, душа – тіло, Бог – диявол, людське – тваринне, людське – нелюдське (пост-, транслюдське), гуманізм – постгуманізм etc.</p>
<p>методологія: лінгвістика, семіотика, класичний структуралізм, (Леві-Стросс), всі відносини між знаками культури зводяться до бінарних структур, в яких втілені основоположні культурні сенси.</p>

Критика (постструктуралізм): крім відносин протилежності між знаками існує багато відносин перехідного типу; насправді знаки в процесі взаємовідносин поводяться хаотично.

Зазначимо, що узагальнювальною метаопозицією до зазначеного семантичного поля Інакшості виступає протиставлення «свій – чужий». Концепт «свій» є точкою відліку для будь-якого протиставлення, тоді як концепт «чужий» є одним з найбільш виразних значень «іншого».

Бінарні опозиції мають глибший або другий рівень бінарних опцій, які допомагають посилити сенс (Fourie, 2001). Наприклад, поняття «натуральне – штучне» містять в собі вторинні бінарні опозиції «безпечне – небезпечне», «чисте – нечисте» etc. Як можемо побачити в таблиці (див. табл. 1), в рамках метаопозиції «свій – чужий» виникає спокуса створення дуалістичної системи, де кожне крило опозиції може бути чітко віднесене до полюса «добро» чи «зло». Зокрема, саме таку бінарність мислення можемо спостерігати в наукових та релігійних суперечках що точаться навколо дискурсу постлюдського, коли незрідка усе транс- чи пост- людське (нелюдське) маркується як «зло», на противагу людському («добро»).

Говорячи про методологію дослідження транс- та пост-гуманістичних ідентичностей варто зробити певні зауваження. Концепт «Інший» довгий час був широковживаним гносеологічним інструментом, зокрема, для виявлення культурних норм, стереотипів та опису світоглядних конфліктів в рамках дисциплінарного поля постлюдських досліджень. Адже бінарний архетип мислення є ключовим семіотичним кодом класичної європейської культури, підставою проблемного європейського мислення і, отже, ядром всіх його дискурсивних практик. Сформувавшись у лінгвістиці та семіотиці, принцип бінарності в теорії структуралізму перетворюється на фундаментальну категорію та сутнісний принцип буття. Згідно з класичним структуралізмом, всі відносини між знаками зводяться до бінарних структур. Так, Леві-Стросс використовував бінарні відносини типу «природа – культура» та їм подібні при аналізі первісних племен.

З іншого боку, представники постструктуралізму справедливо піддали гострій критиці принцип бінарності. Головними її аргументами стало те, що крім відносин протилежності між знаками існує багато відносин перехідного типу; при поглибленому розгляді виявляється що знаки в процесі взаємовідносин поводяться хаотично, внаслідок чого принципово неможливо виділити чітко організоване протиставлення. За відсутності специфічної культурної упорядкованості знаків в спільноті (наприклад, культурні норми певного етносу чи субкультури) відносини відмінності між знаками перестають сприйматися. Бінарні опозиції класифікуються постструктуралістами як наділені ілюзорним порядком та поверховим змістом, як категорії оцінювальні та етноцентричні, – такі що проявляються у сприйнятті та оцінці життєвих явищ крізь призму традицій та цінностей своєї етнічної групи, яка просуває свої вподобання в якості універсального еталона або оптимуму.

Згідно з Жаком Дерріда, зазвичай одна з двох протилежностей бінарної опозиції домінує над іншою (Derrida, 1992, р. 41). Люди несвідомо віддають перевагу одній частині бінарної опозиції іншій, що базується на такому фундаментальному культурному феномені як логоцентризм (Derrida, 1981) – віра в те, що існує кінцева реальність чи центр істини, який може бути основою для всіх наших думок та дій.

Постструктуралістами було доведено, що в історико-культурному контексті структура бінарного мислення не є єдиним ефективним засобом класифікації феноменів буття. Оптика бінарного світобачення викликала серйозні сумніви у своїй адекватності, здатності неупереджено описувати всю складність дійсності й була відторгнута також і неантропоцентристською антропологією (Гоц, 2021а.) як така, що тяжіє до схематичного

спрощення і надто ідеологічно ангажована, внаслідок чого постала необхідність її перегляду та відхід від неї.

Підсумовуючи сказане, зазначимо що наразі явне чи приховане використання структуралістської, чи постструктуралістської методології як основної в предметному полі постлюдських досліджень багато в чому лишається не тільки раціональним, але й світоглядним, оцінювальним__питанням. Наприклад, до структуралізму тяжіють традиціоналістичні ідеології, а до постструктуралізму – інноваційні, ліберальні. Отже, враховуючи сказане вище можемо відмітити, що використання в дослідженнях транс- та постлюдського методології структуралізму, концепту «Інший» та експлікації іманентних йому бінарних опозицій, потребують обережності й виваженості. Також в якості недоліку терміну «Інший» можемо відмітити те що він є неспецифічним, занадто широким поняттям. Його семантичне поле містить безліч конотацій, що не стосується безпосередньо проблем дослідження постлюдських суб'єктів та ідентичностей.

Non-anthropomorphic. В дослідженнях нелюдського (чи квазілюдського) застосовується й термін «неантропоморф» (англ. non-anthropomorphic, non-anthro) – *об'єкт чи суб'єкт, що не має людської форми.* Проте, використання цього терміну має обмеження з огляду на форму тіла істоти – він переважно використовується для опису уявного персонажа, який практично не має жодних людських рис (Степаненко 2020, с. 4, 48). Водночас зазначимо що нелюдським сутностям, транс-, пост- чи квазілюдині часто іманентна людська форма, яка не є перепорою й для постлюдських ідентичностей.

Non-human. В закордонному дискурсі досліджень неантропоцентристської антропології приблизно з кінця ХХ ст. активно застосовується термін «non-human» (Soper, 1995) на позначення *істоти, що демонструє якісь людські характеристики, однак недостатні для того, щоб вважати її людиною* та для маркування відповідних ідентичностей. Цим парасольковим терміном переважно позначають: а) «нелюдських тварин» (англ. non-human animals) – на протигагу «людським тваринам» homo sapiens у русі за права тварин; тварин з високим ступенем свідомості, агентності; відповідні ідентичності homo sapiens; б) зооантропних істот – різноманітні варіанти людинозвірів-теріантропів, фантастичних тварин з людськими якостями та відповідні ідентичності; с) міфічних та магіко-релігійних істот – феї, ельфи, вампіри, боги, ангелічні або демонічні істоти, джини, маги, інопланетяни etc. та відповідні ідентичності; d) вигаданих нелюдських легендарних та медійних персонажів – герої TV, анімації, кінематографа, інтернету, комп'ютерних ігор etc. та відповідні ідентичності; e) техноантропні об'єкти – квазілюдські комп'ютерні програми, штучний інтелект, роботи, андроїди, яким притаманні деякі людські характеристики, кіборги, люди-машини etc. та відповідні ідентичності;

Отже, узагальнюючи можна сказати що поняття «non-human» описує 1) нелюдських істот, наближених за своїми якостями до людини та 2) різноманітні ідентичності біологічних homo sapiens (a, b, c, d, e). Термін «non-human» можна вважати вже усталеним гносеологічним інструментом дослідження нелюдських суб'єктів та альтернативних ідентичностей (Asher, 2016) Можемо перекласти «non-human» українською як «не-людина», «нелюдський». Водночас треба враховувати що в українській мові ці терміни мають виразні негативні конотації («нелюдь»).

Otherkin. Разом з терміном «non-human» в закордонних дослідженнях з початку 1990–х рр. починають вживати й інший парасольковий термін «otherkin» (від англ. other – «інший», kin – «рід»). Дослівно його можна перекласти українською мовою як «інородець», «іншорідний», «азеркін». Найпоширеніший сенс поняття «otherkin» наступний: «a person who believes that, through either a nonphysical or (much more rarely) physical means, s/he is not entirely human» (Lupa, 2007, с. 26), тобто «особистість, яка вважає, що нефізично або фізично він/вона не є повністю людиною». Схожі описи поняття

«otherkin» дають і інші автори (Shea, 2020, с. 23; Asher, 2016). Часто цей термін пов'язаний з транс- або постлюдськими субкультурами. Частіше за все мається на увазі певна міфологічна, зоо-, техноантропоморфна чи навіть медійна (персонажі медіакультури) самоідентифікація. Але не гендерна. Проте, узагальнюючи можна сказати що поняття «otherkin» в наукових роботах також описує 1) нелюдських істот, наближених за своїми якостями до людини та 2) всі перераховані нами під час аналізу терміну «non-human» ідентичності homo sapiens (a, b, c, d, e), (див. табл. 2). Отже, пропонуємо стислу авторську дефініцію терміна «otherkin»: «суб'єкт, який вважається наближеним за якостями до людини та має частково людську ідентичність; відповідна ідентичність homo sapiens».

Таблиця 2. Парасолькові терміни що маркують транслюдські ідентичності

НЕСПЕЦІАЛІЗОВАНИЙ ТЕРМІН	
Інший	
визначення: «Інший – це той, хто не є мною і якого я не знаю» (Сартр).	
сфери використання терміну: одна з центральних філософських категорій	
ТЕРМІНИ ПОСТГУМАНІСТИЧНОЇ АНТРОПОЛОГІЇ	
Non-human (не-людина, нелюдський)	Otherkin (іноходець, іншорідний, азеркін)
визначення: суб'єкт демонструє людські характеристики, однак недостатні для того, щоб вважати його людиною; відповідна ідентичність homo sapiens	визначення: суб'єкт, який вважається наближеним за якостями до людини та має частково людську ідентичність; відповідна ідентичність homo sapiens
<p>терміни позначають:</p> <p>1) <i>Нелюдських суб'єктів, наближених за своїми якостями до людини:</i></p> <p>a) тварин, особливо тварин з високим ступенем свідомості, агентності;</p> <p>b) зооантропних істот – людинозвірів-теріантропів, фантастичних тварин з людськими якостями;</p> <p>c) міфічних та магіко-релігійних істот – феї, ельфи, вампіри, боги, ангелічні або демонічні істоти, джини, маги, інопланетяни etc.;</p> <p>d) вигаданих нелюдських легендарних та медійних персонажів – герої TV, анімації, кінематографа, інтернету, комп'ютерних ігор etc.;</p> <p>e) техноантропні об'єкти – квазілюдські комп'ютерні програми, штучний інтелект, роботи, андроїди, яким притаманні деякі людські характеристики, кіборги, люди-машини etc.;</p> <p>2) <i>Всі наведені вище ідентичності біологічних homo sapiens (a, b, c, d, e).</i></p>	

Висновки. Після того як ми виявили основні парасолькові поняття, що маркують нелюдську ідентичність у homo sapiens, запропонували короткі дефініції зазначених термінів та розкрили діапазон їх застосування у закордонних транс- та постгуманістичних дослідженнях, вважаємо доцільним рекомендувати запозичення закордонних термінів «non-human» та «otherkin» (досі практично неживаних в українських соціогуманітарних дослідженнях) у вітчизняний науковий обіг. Ці терміни є близькими за своїм семантичним значенням. Саме вони найбільш вдало передають складний і різноманітний характер індивідуального досвіду «інакших» і можуть розглядатися в якості основного узагальнювального інструменту дослідження нелюдських суб'єктів та ідентичностей в контексті транс- та постгуманістичної проблематики. Водночас широко вживаний концепт «Інший» є занадто широкою категорією. Проаналізувавши специфіку використання популярної на пострадянському просторі структуралістської (метод бінарних опозицій) та менш використовуваної постструктуралістської методології в контексті досліджень транс- та постгуманізму, пропонуємо спиратись переважно на постструктуралістську, як більш

об'єктивну. **Перспективи подальшого вивчення.** Враховуючи підсилення транс- та постгуманістичного впливу у масовій культурі та в офіційному дискурсі, а також танення меж між західною та Українською популярною культурою, передбачається продовження досліджень широкого спектра нетрадиційних, альтернативних людським ідентичностей та аналіз пропонованих ними культурних сенсів та ідеалів.

Бібліографічний список

- Байдачная, Е. В., 2014. Экзистенциальный поворот в культуре и трансгуманизм. *Исторические, философские, политические и юридические науки, культурология и искусствоведение. Вопросы теории и практики*, Тамбов: Грамота, 12, Ч. 2. с. 24–27.
- Гоц, Л. С., 2021. Постгуманістичні тенденції в закордонних студіях vs культурологія? *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*, Київ. 3. С. 14–21. Доступно: <https://doi.org/10.32461/2226-3209.3.2021.244394> (Дата звернення 19. 05. 2020).
- Гоц, Л. С., 2021. Трансгуманізм не постгуманізм: експлікація актуальної семантики понять. *Питання культурології*, Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. 38, С. 54–64. Доступно: <https://doi.org/10.31866/2410-1311.38.2021.245648> (Дата звернення 19. 05. 2020).
- Загурська, Н. В., 2017. *Поліверсія постлюдського*: дис. ... д-ра філос. наук, нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна, Харків. 383 с.
- Сартр, Ж.-П., 2001. *Буття і Ніщо. Нарис феноменологічної онтології*: пер. з фр. Київ: Основи. 856 с.
- Степаненко, К. В., 2020. *Неантропоморфне посередництво в казках*: дис. ... д-ра філос., Київ. нац. лінгвістичний ун-т. 255 с.
- Asher, S., 2016. *Articulating Non-Humanity: Discourse Analysis to Discover The Otherkin Community*. University of Groningen, 21 p.
- Bakke M., 2012. *Bio-transfiguracje. Sztuka i estetyka posthumanizmu*. Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM. Seria Filozofia i Logika, 111. 272 p.
- Baldwin, C., Ripley, L., 2020. Exploring Other-Than-Human Identity: A Narrative Approach to Otherkin, Therianthropes, and Vampires. *Qualitative Sociology Review*, Canada: St. Thomas University. Vol. XVI Issue 3, 8-26 pp.
- Derrida, J., 1981. *Dissemination*. trans. Barbara J., London: Athlone Press. 400 p.
- Derrida, J., 1992. *Positions*. Duke University Press.
- Fourie, P. J., 2001. *Media Studies Volume 2: Content, Audiences and Production*. Lansdowne: Juta and Company Ltd, 514 p.
- Lupa, 2007. *A Field Guide to Otherkin*. Megalithica Books, an imprint of Immanion Press Stafford, UK, 312 p.
- Shea, S. C., 2020. Exploring Other-Than-Human Identity: Religious Experiences in the Life-Story of a Machinekin. *Religions*, 11(7), 2-18 pp.
- Soper, K., 1995. *What Is Nature? Culture, Politics and the Non-Human*. Oxford and Cambridge, MA: Blackwell. 289 p.

References

- Baydachnaya, Y. V., 2014. Ekzistentsialnyi povорот v kulture i transgumanizm [Existential turn in culture and transhumanism]. *Historical, Philosophical, Political and Law Sciences, Culturology and Study of Art. Issues of Theory and Practice*, Tambov: Gramota, No. 12, Vol. 2, 24-27 pp. (in Russian).
- Hots, L.S., 2021. Posthumanistic trends in foreign science vs culturology? *National Academy of Culture and Arts Management Herald: Science journal*, Kyiv, 3, 14-21 pp. Available at: <https://doi.org/10.32461/2226-3209.3.2021.244394> (Accessed 19. 05. 2020). (in Ukrainian).
- Hots, L.S., 2021. Transhumanism is not posthumanism: an explication of current semantics of concepts. *Issues in Cultural Studies*, Kyiv national university of culture and arts. 38, 54–64 pp. Available

at: <https://doi.org/10.31866/2410-1311.38.2021.245648> (Accessed 19. 05. 2020). (in Ukrainian).

- Zahurska, N. V. (2017). *Poliversiia postliudskoho [Polyversion of Posthuman]* : Doctoral Dissertation, V. N. Karazin Kharkiv National University, Kharkiv 383 p. (in Ukrainian).
- Sartre, J.-P., 2001. *Being and Nothingness: An Essay in Phenomenological Ontology.* : trans. from Fr. Kyiv: Osnovy. 856 p. (in Ukrainian).
- Stepanenko, K. V., 2020. *Non-antropomorphic mediation in the English and Ukrainian fairy-tale worlds: linguo-semiotic aspect.* Ph.D. Dissertation. Kyiv National Linguistic University : Kyiv, 2020. 255 p.(in Ukrainian).
- Asher, S., 2016. *Articulating Non-Humanity: Discourse Analysis to Discover The Otherkin Community.* University of Groningen, 21 p.
- Bakke M., 2012. *Bio-transfiguracje. Sztuka i estetyka posthumanizmu [Bio-trans-figurations. Art and Aesthetics of Posthumanism].* Poznań : Wydawnictwo Naukowe UAM [Adam Mickiewicz University Press]. Seria Filozofia i Logika, 111. 272 p. (in Polish).
- Baldwin, C., Ripley, L., 2020. Exploring Other-Than-Human Identity: A Narrative Approach to Otherkin, Therianthropes, and Vampires. *Qualitative Sociology Review*, Canada : St. Thomas University. Vol. XVI Issue 3, 8-26 pp.
- Derrida, J., 1981. *Dissemination.* trans. Barbara J., London : Athlone Press. 400 p.
- Derrida, J., 1992. *Positions.* Duke University Press.
- Fourie, P. J., 2001. *Media Studies Volume 2: Content, Audiences and Production.* Lansdowne: Juta and Company Ltd, 514 p.
- Lupa, 2007. *A Field Guide to Otherkin.* Megalithica Books, an imprint of Immanion Press Stafford, UK, 312 p.
- Shea, S. C., 2020. Exploring Other-Than-Human Identity: Religious Experiences in the Life-Story of a Machinekin. *Religions*, 11(7), 2-18 pp.
- Soper, K., 1995. *What Is Nature? Culture, Politics and the Non-Human.* Oxford and Cambridge, MA: Blackwell. 289 p.

Стаття надійшла 19.05.2023.

L. Hots

IDENTITY STUDIES IN POSTHUMANIST ANTHROPOLOGY: A TERMINOLOGICAL ASPECT

The actualization of the problem of fluid and multiple identities inherent in the world of "liquid modernity" (Z. Bauman) was reflected in Western science of the last third of the twentieth century. At the same time, with the spread of trans- and posthumanist ideas in the twenty-first century, it is acquiring new, "non-human" horizons. The analytical article is devoted to the problem of the methodology of research and designation of alternative human identities in posthumanist anthropology. The terminological apparatus for the study of non-human identities is proposed for the first time in the post-Soviet area of humanities. The methodology of the study within the disciplinary field of Posthumanist anthropology (Transhumanist Studies, Posthuman Studies) is primarily based on the conceptual foundations of poststructuralism. In order to explicate the actual meaning of the terms "Other", "non-human", "non-anthropomorphic", "otherkin" in the scientific works, structuralism (the method of binary oppositions) was also used to find out the axiological connotations inherent in the concept of posthuman; as well as methods of semantic, terminological, and discourse analysis. The main generalized terms that mark the non-human identity of biological humans in scientific discourse are identified – "Other", "non-human" and "otherkin". The semantics of

these terms is explicated, their short definitions are offered, the specifics and range of their use in foreign posthumanist anthropology are revealed. It is proposed to introduce the terms "non-human" and "otherkin" in the Ukrainian scientific discourse as the ones that most accurately reflect the wide range of individual experiences of people with other-than-human identities. It is proved that these terms can become the main generalizing tool for the study of non-human subjects and alternative identities in the Ukrainian science. It is argued that in posthumanist anthropology, poststructuralist research methodology should be preferred as more objective than structuralism and the method of binary oppositions.

Key words: *cultural studies, transhumanism, posthumanism, other-than-human identities, Other, otherkin, non-human, terminology, binary oppositions, structuralism, poststructuralism.*

УДК

ORCIDID: 0000-0001-9210-6424

T. Humeniuk

AN EVENT AS A PHENOMENON OF MODERN CULTURE: TRANSFORMATION FROM HISTORY TO MODERNITY

Relevance of the study. *In the modern world, events have become not only widespread phenomena but also essential elements of cultural life. They occupy a significant part of the public's attention and influence various aspects of our lives - from entertainment and cultural events to social and political processes.*

Main objectives of the study: *to transform the event phenomenon from history to the present and analyze its influence on a national scale..*

Methodology: *linguistics, cultural comparative studies, observation, comparative, analytical, structural-functional.*

Results: *this article is the result of the author's research on transforming the concept of "event" from its original meaning to modern understanding, taking into account the impact of the Covid-19 pandemic and the war in Ukraine. As a result of our research, we came to the following conclusion: today, it is an influential mechanism for spreading the values, beliefs and cultural identity of the country, which strengthens the sense of national identity and fosters a sense of pride for one's country. With the beginning of the war in Ukraine, the concept of an event turned from a simple event into a means of communication and public mobilization on issues that became important for society.*

Scientific novelty: *in the study, the author focused on the history of the event and its transformation to modern realities, analyzed the role of the event in cultural and social life, and investigated how it became an integral part of contemporary culture.*

Analysis of scientific sources: *the author considered the analysis of the concept of the event in literary sources from a philosophical point of view, because such an analysis will allow a better understanding of the philosophical meaning of the event and its transformation in different contexts and in different eras.*

Practical significance: *the author explored how the concept of an event transformed into the modern world under the influence of the COVID-19 pandemic and the war in Ukraine and how it became an essential element in modern culture, and considered the role of the event in political and social life, in particular, how it is used as a means of protest and expression of public opinion.*

Conclusion: *the social impact of events is significant, wide-ranging and complex. The*